

Motion till riksdagen 2021/22

av **Anders Åkesson och Lars Thomsson (båda C)**

Markavvattning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skyndsamt anpassa regelverket, bland annat avseende inriktningen på markavvattning, så att den akuta problematiken med torka och vattenbrist kan hanteras med större regional variation och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Stora delar av sydöstra Sverige ligger i så kallad regnskugga efter det småländska höglandet och har därför en relativt låg nederbörd. De norra och södra delarna av Öland samt Gotland är bland de torraste platserna i Sverige. Vinden är ofta hård, och öarna ligger i topp i solligan över sommarens soltimmar. Klimatanalyser visar att det i framtiden generellt kommer att bli torrare i denna del av landet och framförallt under sommarhalvåret. På Öland kommer det att bli torrare under hela året. Studien visar också att tillfällena med höga flöden och översvämningar till följd av skyfall kan komma att öka samtidigt som det kommer att bli stor risk för brist på vatten under sommarhalvåret.

Samtidigt växer vattenbehovet generellt i landet och på de båda öarna i och med fler anslutningar till kommunalt vatten, en ökande livsmedelsproduktion och en växande besöksnäring. Regionalt pågår en diskussion om behov av samhällsberedskap och en

anpassad lagstiftning vid extrem torka, en beredskap motsvarande den som finns vid översvämningar.

Efter flera torra både vintrar och somrar är grundvattennivåerna i sydöstra Sverige, Öland och Gotland extremt låga. Avsaknaden av påfyllning i vattenmagasinen har lett till en mycket ansträngd situation såväl i VA-systemen som för enskilda vattentäcker. Förberedelser för att dämna upp och hålla kvar mer vatten pågår på flera platser, och ytterligare undersökningar om nya uttagsplatser genomförs. Avsaltningsanläggningar för vatten från Östersjön har projekteras och byggts bl.a. på Öland och på Gotland.

En bidragande orsak till dagens problem är att det idag sker en snabb avrinning av den nederbörd som faller, ytvattnet, till diken och vattendrag och vidare ut i Östersjön. Detta är en följd av att skog, ängsmark, mossar och sjöar i jakt på åkermark dikades ut i slutet av 1800-talet och början av 1900-talet. Många naturliga vattenreservoarer försvann i och med detta. Dagens lagstiftning är också framför allt utformad i syfte att hantera behovet av markavvattning. I motsvarande grad är lagstiftning och regelverk kring fördämning, kvarhållning och lagerhållning av vatten anpassad till generella flöden och förhindrar idag att utnyttja de relativt stora flöden av ytvatten som under en kort tid via kanaler och diken går ut i Östersjön.

Men med den problematik som beskrivs ovan med tilltagande vattenbrist och torka uppstår även ett behov av att kunna skapa och reglera både tillfälliga och långsiktiga vattenfördröjande åtgärder. Det handlar om dämning för påfyllnad av ytvattentäcker, att få vatten att stanna kvar i en våtmark för att infiltrera till grundvatten, men också för att kunna magasinera markvattnet att använda på åkermark för en tryggad skörd.

Gällande vattenlagstiftning medger inga undantag för att tillåta dämmande åtgärder, inte ens vid force majeure, det finns därför som vi ser det ett akut behov av att särskilt uppmärksamma svårigheterna med att använda dagens regelverk i händelse av återkommande och långvarig torka.

Mot bakgrund av det ovanstående vill vi därför att riksdagen ställer sig bakom att ge regeringen till känna att den bör ta initiativ för att skyndsamt anpassa regelverket, som idag är generellt, likalydande för hela landet och huvudsakligen inriktat på markavvattningsperspektivet, så att större möjligheter än idag ges att regionalt medge att kunna hantera problematiken med torka och vattenbrist.

Anders Åkesson (C)

Lars Thomsson (C)